

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 10Csp/82/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7521207238
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Trnečková
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2022:7521207238.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie, sudkyňou Mgr. Janou Trnečkovou, v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému V. K., nar. XX. B. XXXX, trvale bytom Ú. XXX/XX, E. O. I., v konaní o zaplatenie 2 169,76 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 433,03 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 233,03 eur od 21. septembra 2021 do 22. decembra 2021, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 433,03 eur od 23. decembra 2021 do zaplatenia zastavuje.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Košice - okolie dňa 28. októbra 2021 sa pôvodný žalobca - obchodná spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava (ďalej v rozhodnutí aj len "pôvodný žalobca" alebo "právny predchodca žalobcu," prípadne "postupca") - domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 2 169,76 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2 169,76 eur od 21. septembra 2021 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žaloba bola odôvodnená tým, že medzi pôvodným žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 12. februára 2018 uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. (ďalej v rozhodnutí len "Zmluva"), na základe ktorej sa pôvodný žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 1 500,00 eur a bol povinný platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 50,00 eur. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok bola po skončení príslušného mesiaca vystavená a dlžníkovi odoslaná informácia z informačného systému banky o obratoch, tzv. výpis z bankovej knihy, obsahujúca okrem iných údajov aj rozpis transakcií, všetkých poplatkov a úrokov spojených so správou a používaním kreditnej karty a čerpaním a splácaním poskytnutého úverového rámca, výšku povinnej splátky a dátum jej splatnosti. Žalovaný si napriek viacerým výzvam nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo Zmluvy. Pred odstúpením pohľadávky na vymáhanie vystavil pôvodný žalobca k 3. septembru 2021 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom k 31. augustu 2021, a to s konečným zostatkom na úhradu vo výške 2 169,76 eur. Žalovaný si nesplnil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy, t.j. do 20. septembra 2021. Pôvodnému žalobcovi tak vznikol nárok

na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t.j. od 21. septembra 2021 do zaplatenia.

3. Na preukázanie ním tvrdených skutočností pôvodný žalobca v žalobe označil a súdu predložil Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Pôžičková karta Quatro a zmluvu o spotrebiteľskom úvere z 12. februára 2018, číslo zmluvy XXXXXXXXX na základe žiadosti číslo XXXXXXXXXXXXXXXX, Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s., účinné od 13. januára 2018, a Výpis z Pôžičkovej karty Quatro k 3. septembru 2021.

4. Písomným podaním, doručeným súdu dňa 9. decembra 2021, pôvodný žalobca prostredníctvom právneho zástupcu podal návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu. Návrh odôvodnil tým, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzatvorená medzi ním a spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. ako postupcami a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, Bratislava ako postupníkom, bola jeho pohľadávka voči žalovanému, zaplatenie ktorej je predmetom tohto sporového konania, postúpená spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o. Spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. vyjadrila súhlas so vstupom do tohto konania. K návrhu pôvodný žalobca priložil Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok z 30. novembra 2017, Dodatok č. 4 k Rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok, uzavretý dňa 11. januára 2021, Žiadosť o postúpenie a prevod z 8. novembra 2021, prevzatú 19. novembra 2021, Prílohu č. 3 k Rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok a Oznámenie o postúpení pohľadávky z 25. novembra 2021, adresované žalovanému.

5. Uznesením č. k. 10Csp/82/2021-55 z 28. decembra 2021, právoplatným dňa 19. januára 2022, súd vyhovel návrhu pôvodného žalobcu na zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom sporu, z pôvodného žalobcu na obchodnú spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, Bratislava a pripustil, aby vstúpila do konania na miesto žalobcu. Vzhľadom na uvedené súd ako so žalobcom ďalej konal s obchodnou spoločnosťou Intrum Slovakia, s.r.o., (ďalej len "žalobca").

6. Žalovaný nevyužil svoje právo a k žalobe ani jej prílohám, ktoré mu vrátane naposledy označeného rozhodnutia súdu boli doručené postupom podľa § 167 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP") spolu s poučením o procesných právach a povinnostiach i výzvou v zmysle § 167 ods. 2 CSP na vyjadrenie sa k podanej žalobe do vlastných rúk dňa 3. januára 2022, sa v súdom určenej lehote ani po jej uplynutí nevyjadril a v spore nepoužil ani žiadne prostriedky procesnej obrany.

7. Podaním, doručeným dňa 16. februára 2022, žalobca v reakcii na výzvu súdu doplnil žalobu poukazom na to, že žalovaný dňa 12. februára 2018 vyplnil Žiadosť o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Pôžičková karta Quatro a zmluva o spotrebiteľskom úvere (ďalej len "Žiadosť"), pričom v zmysle Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., platných a účinných v čase podpisu Žiadosti, prijatím a schválením Žiadosti došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. Uvedená Žiadosť bola schválená dňa 12. februára 2018, o čom svedčí podpis na uvedenej Žiadosti, ktorá bola súdu zaslaná spolu so žalobou.

Na margo posúdenia schopnosti žalovaného ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver žalobca uviedol, že to vyplýva priamo z čl. II. Zmluvy, v ktorom žalovaný vyplnil informácie, týkajúce sa jeho priemerného čistého mesačného príjmu, ako aj názov zamestnávateľa. Žalobca mal teda za to, že jeho právny predchodca riadne splnil podmienky upravené v § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

V súvislosti s dopytom súdu k ukončeniu zmluvného vzťahu žalobca uviedol, že žalovaný začal úverový rámec čerpať 5. marca 2018. Doplnil, že v súlade s čl. V. bodom 35 písm. a) Obchodných podmienok jeho právny predchodca listom z 2. novembra 2018 vyhlásil okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaného spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške.

Žalobca ďalej zdôraznil, že s výškou ročnej úrokovej sadzby, výškou schváleného úverového rámca i výškou štandardnej mesačnej splátky bol žalovaný počas trvania úverového vzťahu oboznámený každý mesiac, a to vo forme mesačne zasielaných výpisov z kreditnej karty. S výškou štandardnej ročnej

úrokovej sadzby bol žalovaný oboznámený aj prostredníctvom Cenníka VÚB, a.s. pre produkty vydané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. Zároveň vyslovil presvedčenie, že ročná percentuálnu mieru nákladov v Zmluve nie je možné určiť z objektívnych dôvodov.

Súčasťou písomného podania žalobcu bol prehľad žalovaným v období od 5. marca 2018 do 13. júla 2018 realizovaných debetných transakcií v celkovej výške 1 578,63 eur s vyznačením dátumu každej z transakcií, dátumu jej zúčtovania, jej popisu a sumy, rovnako ako aj informácia o tom, že plnenie žalovaného v prospech kartového účtu zodpovedá jedinej kreditnej operácii, teda úhrade vykonanej žalovaným dňa 18. júna 2018 vo výške 200,00 eur.

K špecifikácii sumy uplatnenej vo výške 2 169,76 eur žalobca uviedol, že táto predstavuje debetný stav na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov, poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Žalovaná suma 2 169,76 eur tak pozostáva z istiny vo výške 1 475,60 eur, poplatkov vo výške 23,60 eur, štandardného úroku vo výške 461,13 eur a sankčného úroku vo výške 209,43 eur.

Žalobca súčasne oznámil, že berie žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 233,03 eur (poplatky a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť, a navrhol, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Rovnako oznámil, že žalovaný počas súdneho konania zaplatil časť svojho dlhu, a to dňa 22. decembra 2021 úhradou vo výške 200,00 eur. Z dôvodu čiastočnej úhrady pohľadávky po začatí súdneho konania vzal žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 200,00 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol, aby súd konanie v tejto časti zastavil. S ohľadom na čiastočné späťvzatie zároveň upravil petít žaloby a navrhol, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť mu sumu vo výške 1 736,73 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1 936,73 eur od 21. septembra 2021 do 22. decembra 2021, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1 736,73 eur od 23. decembra 2021 do zaplatenia a náhradu trov konania.

V prílohe podania súdu (opätovne) predložil Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Pôžičková karta Quatro a zmluvu o spotrebiteľskom úvere z 12. februára 2018, číslo zmluvy XXXXXXXX na základe žiadosti číslo XXXXXXXXXXXXXXXX, Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s., účinné od 1. januára 2018, a ďalej Informáciu o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a priemernej hodnote RPMN pri spotrebiteľských úveroch z kreditných kariet, podpísanú žalovaným dňa 12. februára 2018, Informáciu v zmysle zákona č. 122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov, Spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu z 12. februára 2018, fotokópiu poštovej doručanky z doručovania uvedených dokumentov, Predžalobnú upomienku z 3. októbra 2018 s fotokópiou poštovej obálky, Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 2. novembra 2018 a Cenník VÚB, a.s. pre produkty vydávané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., platný od 1. decembra 2009.

8. Podľa § 144 ods. 1 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

9. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

10. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

11. Podľa § 146 ods. 2 CSP súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

12. Vzhľadom na dispozičný úkon žalobcu, ktorým vzal žalobu sčasti späť, a tak prejavil vôľu, aby súd o žalobe vo vyššie vymedzenej časti ďalej nekonal a vo veci v predmetnom rozsahu meritórne nerozhodol, súd, postupujúc podľa § 145 ods. 2 CSP v spojení s § 146 ods. 1 a ods. 2 CSP, rozhodol tak, že konanie v časti o zaplatenie sumy 433,03 eur s príslušenstvom zastavil (výrok I.). Súd si nevyžiadal súhlas žalovaného s takýmto procesným postupom, pretože akékoľvek jeho stanovisko k uvedenému čiastočnému späťvzatiu žaloby by s ohľadom na znenie ustanovenia § 146 ods. 1, druhá veta, CSP nemalo vo vzťahu k rozhodnutiu o zastavení konania žiadnu relevanciu, keďže k čiastočnému

späťvzatiu žaloby došlo skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie, a zároveň v predmetnej veci nejde ani o prípad podľa § 146 ods. 2 CSP.

13. Po čiastočnom späťvzati žaloby a jemu zodpovedajúcom rozhodnutí o zastavení konania v príslušnej časti ostalo predmetom konania zaplatenie sumy 1 736,73 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1 936,73 eur od 21. septembra 2021 do 22. decembra 2021, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1 736,73 eur od 23. decembra 2021 do zaplatenia a náhrada trov konania.

14. Na následnú výzvu súdu v zmysle § 138 CSP, odôvodnenú nepreukázaním splnenia povinnosti vyžadovanej § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, žalobca reagoval podaním doručeným súdu 4. mája 2022, v prílohe ktorého predložil súdu listinu - Oznámenie o postúpení pohľadávky z 25. novembra 2021 a Podací hárok č. N.. Žalobca mal za to, že predložením uvedených listín, t.j. relevantným oznámením o postúpení pohľadávky postupom, riadne hmotnoprávne preukázal svoju aktívnu legitimáciu v spore, uvádzajúc, že takýto postup preukázania aktívnej legitimácie je plne v súlade s právnymi predpismi a súdnou praxou je bežne akceptovateľný. Podporne odkázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. júna 2003, sp. zn. 4 Obo 210/2001.

Žalobca zopakoval, že z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaného jeho právny predchodca Predžalobnou upomienkou z 3. októbra 2018 upozornil žalovaného na omeškanie so splácaním úverových splátok i na možnosť predčasného zosplatnenia úveru. Keďže žalovaný dlžné splátky úveru nezaplatil, právny predchodca žalobcu listom z 2. novembra 2018 oznámil žalovanému, že pristúpil k predčasnemu zosplatneniu úveru. Žalobca vyslovil presvedčenie, že listina z 2. novembra 2018 má deklaratórny charakter, t.j. potvrdzuje už skôr vzniknutý právny stav, odkazujúc na právny názor vyjadrený v rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14CoCsp/52/2020-180 z 11. mája 2021. Žalobca zdôraznil, že nedoručenie predmetnej listiny zo spisu nevyplýva, žalovaný jej doručenie nepoprel, a preto zastával názor, že tvrdenie o zosplatnení úveru sa v zmysle § 151 ods. 1 CSP považuje za nesporné. Trval na tom, že v spore preukázal, že jeho právny predchodca vyzval žalovaného na zaplatenie peňažného dlhu pred postúpením pohľadávky. Žalovaný napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh nezaplatil a s jeho zaplatením bol v omeškani viac ako 90 kalendárnych dní, čím podľa názoru žalobcu boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalobca tak zotrval na tom, že k postúpeniu pohľadávky, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporu, došlo riadne a platne, a teda jeho aktívna legitimácia v spore je daná.

15. Žalovaný, ktorému boli písomné podania žalobcu doručené v dňoch 7. apríla 2022 a 27. mája 2022, ani na tieto žiadnym spôsobom nereagoval.

16. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 26. augusta 2022. Žalobca sa na pojednávanie nedostavil, pričom svoju neúčasť vopred ospravedlnil a súhlasil s tým, aby súd konal a rozhodol v jeho neprítomnosti, opakujúc, že vzhľadom na to, že žalovaný svoj záväzok voči nemu doposiaľ neuhradil, trvá na žalobe v spojení s predloženými dôkazmi a vyjadreniami v uvedenom rozsahu. Na pojednávanie sa nedostavil ani žalovaný. S ohľadom na uvedené, súd, vychádzajúc z ustanovenia § 180 CSP, vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu.

17. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a písomných podaní žalobcu, posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcu, vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise a na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

18. Dňa 12. februára 2018 uzavrel právny predchodca žalobcu - spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. - ako banka a žalovaný ako dlžník Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Pôžičková karta Quatro a zmluvu o spotrebiteľskom úvere, číslo zmluvy XXXXXXXX na základe žiadosti číslo XXXXXXXXXXXXXXX (ďalej aj len "Zmluva") (č. I. 5-6 spisu), predmetom ktorej bolo (v zmysle bodu III. Zmluvy) poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru - revolvingového úveru s vykonávaním platobných operácií z úveru prostredníctvom kreditnej platobnej karty s úverovým rámcom 1 500,00 eur, so štandardnou mesačnou splátkou 50,00 eur, splatnou v 20. deň v kalendárnom mesiaci a so štandardnou úrokovou sadzbou 9,90 % ročne. Na rovnakom mieste bol uvedený údaj o ročnej

percentuálnej miere nákladov (ďalej len "RPMN") vo výške 11,38 % s poznámkou, že bola vypočítaná z nasledovných údajov: celková výška spotrebiteľského úveru: 1 500,00 eur; výška štandardnej úrokovej sadzby: 9,90 % ročne; poplatok za správu kartového účtu: 0,65 eur mesačne; a že pri jej výpočte boli použité tieto dodatočné predpoklady: spotrebiteľský úver sa považuje za vyčerpaný okamžite a v plnej výške, poskytuje sa na obdobie jedného roka, počnúc dňom prvého čerpania, posledná splátka uskutočnená spotrebiteľom vyrovná zostatok istiny, úrokov a prípadných ďalších poplatkov, spotrebiteľ spláca istinu v rovnakých mesačných splátkach so začiatkom jedného mesiaca po dni prvého čerpania. Výška celkových nákladov bola v Zmluve určená sumou 88,24 eur, a teda celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť v súvislosti s poskytnutým úverom, sumou 1 588,24 eur. V bode III. Zmluvy bola tiež uvedená priemerná hodnota RPMN pre kreditné karty na Slovensku: 23,19 %, odplata vo výške 11,38 % ročne, najvyššia prípustná výška odplaty: 43,64 % ročne. Doba trvania Zmluvy bola dojednaná ako neurčitá a termín konečnej splatnosti bol určený v deň zániku Zmluvy alebo v deň vyhlásenia okamžitej splatnosti.

Obsahom bodu I. Zmluvy boli Osobné údaje o klientovi a bodu II. Zmluvy Údaje klienta o zamestnaní. Z týchto častí Zmluvy vyplýva, že žalovaný bol v čase uzavretia Zmluvy rozvedený bez nezaopatrených detí, nemal vyživovaciu povinnosť, nevlastnil platobnú kartu, bol zamestnancom s priemerným čistým mesačným príjmom 475,00 eur a s mesačnými výdavkami (splátky úverov, hypoték, lízingov) vo výške 0,00 eur.

19. Podľa čl. V. (Zúčtovanie, úhrada a platba) bodu 35. Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s., účinných od 13. januára 2018 (ďalej len "Obchodné podmienky") (č. I. 7-9 spisu), ktoré jediné boli napriek odkazu žalobcu na Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. súdu predložené, banka je povinná informovať klienta, že nedošlo k úhrade povinnej splátky v lehote jej splatnosti formou SMS alebo písomne, a to najneskôr do 15 dní odo dňa splatnosti povinnej splátky. Ak klient, napriek výzve nezaplatí povinnú splátku v stanovenej lehote, banka má právo dočasne alebo natrvalo obmedziť realizáciu transakcií držiteľa karty na všetkých kartových účtoch vedených na meno klienta a využiť jeden alebo viacero z nasledovných prostriedkov: a) vyhlásiť dlžný zostatok za okamžite splatný; banka je oprávnená v prípade riadneho a včasného nespĺcania splátok žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky banky, ak je klient v omeškaní s úhradou jednej povinnej splátky alebo čiastočného plnenia jednej povinnej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace, a to za podmienok stanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, b) domáhať sa vrátenia a ukončiť platnosť karty, c) vymáhať pohľadávku mimosúdne alebo súdnou cestou, d) vymáhať od klienta všetky náklady spojené s uplatnením a vymáhaním pohľadávky, e) postúpiť pohľadávku tretej osobe.

Podľa čl. X. (Zánik zmluvy o vydaní a používaní Karty) bodu 60. Obchodných podmienok zmluva, ktorej súčasťou sú tieto Obchodné podmienky, sa uzatvára na dobu neurčitú.

V zmysle bodu 61. naposledy označeného článku Obchodných podmienok zmluva zaniká: a) odstúpením od zmluvy, b) dohodou zmluvných strán, c) výpoveďou ktorejkoľvek z nich.

20. Žalobcom dodatočne predloženým listom z 3. októbra 2018, označeným ako Predžalobná upomienka (č. I. 69 spisu), právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že k uvedenému dňu eviduje ku kreditnej karte č. XXXXXXXXXXXX nedoplatok na splátkach vo výške 150,00 eur, a žalovaného žiadal o jeho bezodkladnú úhradu s upozornením, že ak do 17. októbra 2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 8/2018, bude oprávnený úver zosplatiť. Z pripojenej fotokópie poštovej obálky vyplýva, že zásielka obsahujúca predmetnú listinu bola podaná na poštovú prepravu dňa 4. októbra 2018 a dňa 22. októbra 2018 bola vrátená odosielateľovi (pôvodnému žalobcovi) z dôvodu, že nebola prevzatá v odbernej lehote (č. I. 70 spisu).

21. Z rovnako dodatočne predloženého Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 2. novembra 2018 (č. I. 68 spisu) vyplýva, že právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že keďže napriek výzve na doplatenie splatných splátok a upozornenia na stratu možnosti splácať poskytnutý úver formou mesačných splátok, dlžné splátky v stanovenej lehote neuhradil, stal sa jeho dlh z kreditnej karty č. XXXXXXXXXXXX splatným v celom rozsahu naraz. Zároveň ho informoval, že dlžná čiastka predstavuje

k uvedenému dňu sumu v celkovej výške 1 562,84 eur a táto sa bude ďalej úročiť zákonným úrokom z omeškania.

22. Z Výpisu z Pôžičkovej karty Quatro žalovaného, vyhotoveného k 3. septembru 2021 (č. I. 10-14 spisu), súd zistil, že žalovaný výbermi hotovosti a platbami na obchodných miestach čerpal v období od 5. marca 2018 do 11. júla 2018 peňažné prostriedky v celkovej výške 1 619,42 eur (žalobca vo svojom vyjadrení zo 16. februára 2022 opomenul čerpania v dňoch 11. marca 2018 a 18. marca 2018 v celkovej výške 40,79 eur). Celkové plnenie žalovaného v prospech kartového účtu predstavuje sumu 200,00 eur a pozostáva z jedinej úhrady realizovanej žalovaným dňa 18. júna 2018.

23. Z Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok z 30. novembra 2017, jej Dodatku č. 4 z 11. januára 2021 a Žiadosti o postúpenie a prevod z 8. novembra 2021 a jej Prílohy vyplýva, že spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. postúpila svoju pohľadávku voči žalovanému, vyčíslenú k 1. novembru 2021 ako k rozhodujúcemu dňu vo výške 2 169,76 eur, na žalobcu, a to s účinnosťou k 19. novembru 2021 (č. I. 35, č. I. 38-44 spisu).

24. Listom z 25. novembra 2021 postupca oznámil žalovanému, že k 19. novembru 2021 postúpil svoju pohľadávku zo Zmluvy č. XXXXXXXXX uzavretej 7. marca 2018 so žalovaným na žalobcu (č. I. 36 spisu) Z pripojeného Podacieho hárku vyplýva, že zásielka obsahujúca predmetnú listinu bola žalovanému odoslaná dňa 25. novembra 2021 (č. I. 94 spisu).

25. Zistený skutkový stav súd podriadil pod tieto zákonné ustanovenia:

26. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, t.j. do 30. apríla 2018 (ďalej len "Obchodný zákonník"), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

27. Podľa § 273 ods. 1 a ods. 2 Obchodného zákonníka časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené. Odchylné dojednania v zmluve majú prednosť pred znením obchodných podmienok uvedených v odseku 1.

28. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

29. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) a písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, t.j. do 26. septembra 2018 (ďalej len "zákon o ochrane spotrebiteľa"), na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania,
- b) predávajúcim osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osoba konajúca v jej mene alebo na jej účet.

30. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, t.j. do 30. apríla 2018 (ďalej len "zákon č. 129/2010 Z. z."), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie

je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

31. Podľa § 1 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. na spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 3 ods. 1 písm. a) až d) a § 3 ods. 3, § 4 ods. 14, § 5 až 8, § 9 ods. 1, 4, 6 až 8, § 10, § 11, § 12 ods. 2, § 15, § 17, § 20 až 23 a § 25 až 27.

32. Podľa § 2 písm. a) a písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa spotrebiteľom rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

33. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

34. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

35. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

36. Podľa § 7 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17.

37. Podľa § 7 ods. 16 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

38. Podľa § 7 ods. 17 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

39. Podľa § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní pri posudzovaní položiek podľa odseku 20, ktoré sa použijú pri výpočte ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných

potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, peňažných záväzkoch spotrebiteľa a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom a príjem spotrebiteľa.

40. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

41. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

42. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, t.j. do 31. augusta 2018 (ďalej len "Občiansky zákonník"), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

43. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

44. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

45. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

46. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

47. Podľa § 524 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

48. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a
- b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

49. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a
- b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

50. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, t.j. do 31. marca 2018 (ďalej len "zákon o bankách"), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

51. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobrým mravom.

52. Súd dospel k nasledujúcemu právnomu záveru:

53. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že dňa 12. februára 2018 bola medzi právnym predchodcom žalobcu ako bankou a žalovaným uzavretá zmluva o (revolvingovom) spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej právny predchodca žalobcu ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi úverový rámec, t.j. určitú dojednanú výšku peňažných prostriedkov, ktoré mal žalovaný možnosť čerpať prostredníctvom kreditnej karty a ktoré sa žalovaný zaviazal vrátiť veriteľovi v dohodnutých mesačných splátkach. Medzi žalovaným a bankou bola uzatvorená úverová zmluva, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka, avšak v danom prípade sa zároveň jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa zákona o ochrane spotrebiteľa. Novela Občianskeho zákonníka účinná od 1. apríla 2015 doplnila ustanovenie § 52 ods. 2 o tretiu vetu, podľa ktorej na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Žalovaný obsah Zmluvy, jej formulárových zmluvných podmienok pred jej podpisom podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že právny predchodca žalobcu používal vzorový text zmluvy, zmluvných podmienok vo viacerých prípadoch pri poskytovaní pôžičiek spotrebiteľom. Žalovanému poskytol veriteľ úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, pričom žalovaný pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, čo je zrejme aj z jeho označenia v Zmluve menom, priezviskom, rodným číslom, adresou trvalého pobytu. Na uvedenú Zmluvu sa vzhľadom na kritériá obsiahnuté v § 1 ods. 2 a § 2 písm. a), písm. b) a písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. vzťahuje aj uvedený zákon, pretože právny predchodca žalobcu poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojho

podnikania a žalovanému bol spotrebiteľský úver poskytnutý na kúpu spotrebného tovaru, prípadne služieb, t.j. na iný účel ako na výkon povolania alebo podnikania, pričom opak žalobca netvrdil a ani nepreukazoval. Z uvedených dôvodov bolo potrebné Zmluvou založený právny vzťah posúdiť aj podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a podľa relevantných ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa a zákona č. 129/2010 Z. z.

54. Základnou otázkou pre rozhodnutie, ktorú bolo (ex offa) nevyhnutné vyriešiť skôr, než by súd pristúpil k samotnému posúdeniu výšky nároku a jeho súdnej vymáhateľnosti, bola, a to s ohľadom na skutočnosť, že veriteľom, s ktorým žalovaný uzavrel úverovú zmluvu, na základe ktorej mala vzniknúť žalovaná pohľadávka, nebol žalobca, ale banka - Všeobecná úverová banka, a.s. - a tvrdenie žalobcu, že pohľadávka voči žalovanému mu bola postúpená, otázka aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

55. Aktívnu vecnú legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého subjektu - žalobcovi vyplýva ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porovnaj napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. júna 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009).

56. V prejednávanej veci súd dospel k záveru, že žalobcom predloženými dôkazmi nebola preukázaná jeho aktívna vecná legitímácia, teda platné postúpenie pohľadávky voči žalovanému na žalobcu.

57. Zákonná úprava postúpenia pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere bankou alebo pobočkou zahraničnej banky je obsiahnutá v zákone o bankách, ale aj v zákone č. 129/2010 Z. z. a vo vzťahu k úprave postúpenia pohľadávky obsiahnutej v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka predstavuje osobitnú úpravu (lex specialis). Postúpenie pohľadávky (cesia), všeobecne upravené v § 524 Občianskeho zákonníka, spočíva v tom, že do existujúceho záväzku vstúpi namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) nový veriteľ (postupník) na základe medzi nimi uzavretej zmluvy. Postúpením pohľadávky teda dochádza k zmene v osobe veriteľa tak, že novým veriteľom sa stáva postupník, ktorý tak nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými.

58. Zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky banky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymedzené vo vyššie citovanom § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. a § 92 ods. 8 zákona o bankách, z ktorých vyplýva, že pre platné postúpenie takejto pohľadávky banky musia byť kumulatívne splnené všetky tam upravené podmienky, pričom predovšetkým a najmä pohľadávka zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo jej časť môže byť postúpená bankou len vtedy, ak je splatná, a až po predchádzajúcej písomnej výzve banky, a ak je klient napriek nej nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku. Uvedené podmienky sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase jej postúpenia. V tejto súvislosti súd poukazuje na právny názor vyslovený Najvyšším súdom Slovenskej republiky v rozsudku z 24. apríla 2018, sp. zn. 1 Cdo 147/2017, ktorý nadväzuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. marca 2018, sp. zn. 7 Cdo 26/2017, v zmysle ktorého nerešpektovanie zákonnej úpravy § 92 ods. 8 zákona o bankách má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom a spôsobuje nedostatok aktívnej vecnej legitímácie.

59. Z uvedeného a z označených zákonných ustanovení je zrejmé, že nielen v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, ale aj podľa § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. môže byť spôsobilým predmetom postúpenia iba taká pohľadávka banky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo jej časť, ktorá je už splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy nasledujúcej po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. To znamená, že predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky je konečná splatnosť alebo účinné zosplatenie pohľadávky a zároveň kvalifikovaná výzva dlžníkovi upozorňujúca ho na nesplnenie jeho zmluvných povinností s možnosťou okamžitého zosplatenia pohľadávky a jej postúpenia na iný subjekt.

60. Žalobca v konaní preukazoval účinné zosplatenie pohľadávky listinnými dôkazmi, a to Predžalobnou upomienkou z 3. októbra 2018 a Oznamením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 2. novembra 2018. V zmysle § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka môže veriteľ pristúpiť k zosplateniu úveru za predpokladu, že takéto oprávnenie veriteľa bolo zmluvnými stranami

dohodnuté, že spotrebiteľ bol na uplatnenie tohto práva upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní a že od omeškania so zaplatením splátky uplynuli tri mesiace. K uvedeným podmienkam pre zosplatenie úveru zo spotrebiteľskej zmluvy pristupuje v prejednávanej príhode požiadavka, osobitne vyplývajúca pre pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere z § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a contrario v spojení s § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. a spočívajúca v hodnovernom preukázaní [§ 7 ods. 16 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z.], že veriteľ vynaložil odbornú starostlivosť pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver [§ 7 ods. 17 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z.] v rozsahu a kvalite predpísanej ustanovením § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z. z.

61. Dohodu strán o práve veriteľa žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre neplnenie splátok žalobca preukázal predložením Zmluvy a Obchodných podmienok, v bode 35. ktorých bolo dojednané oprávnenie banky (pôvodného žalobcu) v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok žiadať od klienta (žalovaného) zaplatenie celej pohľadávky banky.

62. Žalobca však ani napriek výslovnej výzve súdu v konaní nepreukázal, že jeho právny predchodca disponoval týmto oprávnením aj v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. Z ustanovenia § 11 ods. 2, prvej vety naposledy označeného zákona a contrario totiž vyplýva, že veriteľ je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru len za predpokladu, že konal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 uvedeného zákona, ktorou sa vo vzťahu k pôvodnému žalobcovi ako banke rozumie v zmysle § 7 ods. 17 písm. b) citovaného zákona posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých zákonom určených registrov, a to spôsobom vyplývajúcim z § 7 ods. 27 citovaného zákona.

63. Na základe vykonaného dokazovania však súd dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu nekonal s odbornou starostlivosťou, a teda pri uzatváraní predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere nedodržiaval zákonom predpokladaný postup. Žalobca totiž v konaní, a to ani v reakcii na výslovnú výzvu súdu, nepreukázal, že by jeho právny predchodca konal v súlade s naposledy označenými zákonnými ustanoveniami. Pritom v zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. platí, že ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona, nielenže nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, ale v prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov s tým, že za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, ako aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42 uvedeného zákona. Z toho vyplýva, že schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver posudzuje veriteľ predovšetkým na základe údajov o príjmoch a výdavkoch. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti klienta je teda kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi po vynaložení bežných výdavkov zostane mesačne taká čiastka, z ktorej bude schopný úver splácať. Zo zákona č. 129/2010 Z. z. pritom, a to obzvlášť vo vzťahu k pôvodnému veriteľovi ako banke, vyplýva, že informácie pre rozhodnutie veriteľa o tom, či zmluvu so spotrebiteľom uzavrie, si má veriteľ zabezpečiť sám, a to v spolupráci so žiadateľom o úver, ako aj vyžiadaním údajov z príslušných databáz. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie vyhodnotiť a overovať, pričom za dostatočné možno považovať iba také informácie, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Pokiaľ potom veriteľ uvedeným spôsobom nepostupuje, dopúšťa sa v zmysle zákona (§ 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.) hrubého porušenia povinnosti definovanej v § 7 ods. 1 uvedeného zákona, ktoré zákon č. 129/2010 Z. z. v ustanovení § 11 ods. 2 sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou takýmto veriteľom poskytnutého úveru.

64. V prejednávanej veci žalobca v konaní nepredložil žiadnu listinu preukazujúcu, že by jeho právny predchodca akýmkoľvek spôsobom posúdil schopnosť žalovaného splatiť poskytnutý spotrebiteľský úver. Rovnako, ani zo Zmluvy a ostatných priložených listín, ktorými žalobca v spore preukazoval svoj nárok, nevyplýva, že by jeho právny predchodca ako veriteľ akýmkoľvek spôsobom posudzoval bonitu žalovaného. Jediné údaje o sociálno-ekonomickej situácii žalovaného sú obsiahnuté v samotnej Zmluve, avšak tieto nemožno považovať za súladné s požiadavkami vyplývajúcimi zo zákona č. 129/2010 Z. z., najmä z jeho ustanovenia § 7 ods. 27, vyžadujúceho dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, peňažných záväzkoch spotrebiteľa a ďalšie informácie o finančnej

a ekonomickej situácii spotrebiteľa, a to obzvlášť so zreteľom na prehlásenie žalovaného, že nemá žiadne mesačné výdavky, ako aj na absenciu akéhokoľvek overenia žalovaným deklarovaného príjmu preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, nezávislých od žalovaného, a akéhokoľvek následného vyhodnotenia údajov o príjmoch a výdavkoch žalovaného v ich vzájomnej súvislosti a s ohľadom na životné minimum za účelom posúdenia jeho schopnosti splácať predmetný spotrebiteľský úver. Iný ukazovateľ než žalovaným tvrdená výška jeho príjmu, ktorý by bol, respektíve mohol byť právnym predchodcom žalobcu pri potenciálnom posudzovaní platobnej schopnosti žalovaného použitý, zo samotnej Zmluvy ani listín predložených žalobcom v priebehu konania nevyplýval. Zároveň je na tomto mieste opätovne potrebné zdôrazniť odbornú starostlivosť dodávateľa (veriteľa), ktorý nemôže vychádzať len z tvrdení, či čestného prehlásenia spotrebiteľa, ak tieto nie sú podopreté konkrétnymi podkladmi, a rovnako nepostačuje mať preukázaný len príjem spotrebiteľa, pretože zákon jasne hovorí o preverení údajov nielen o príjme, ale aj o výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa. V danom prípade žalobca vôbec nepreukázal, že by jeho právny predchodca uvedené údaje náležite preveril tak, ako to vyžaduje § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z. z. Právny predchodca žalobcu síce od žalovaného požadoval údaj o výške jeho príjmu, avšak z príslušných dokumentov nevyplýva, že by si ním uvádzané údaje, týkajúce sa výšky jeho príjmu, akýmkoľvek spôsobom overil. Rovnako, pokiaľ ide o ďalšiu povinnú zložku, t.j. výdavky žalovaného, tieto právny predchodca žalobcu takisto vôbec nepreveroval, pričom aj ich zisťovanie sa s ohľadom na žalovaným poskytnutý údaj (0,00 eur) javí len ako formálne, a teda nedostatočné a najmä neodrážajúce skutočný stav, keď od žalovaného nevyžadoval žiadne údaje o jeho nákladoch napríklad na bývanie, výdavkoch na živobytie a pod. S ohľadom na žalobcom predložené listinné dôkazy musel potom súd konštatovať, že uvedené zistenia je nevyhnutné vyhodnotiť ako hrubé porušenie povinnosti právneho predchodcu žalobcu konať s odbornou starostlivosťou. Zo samotnej Zmluvy a k nej pripojených listín je zrejmé, že posúdenie bonity žalovaného nespĺňalo ani minimálne štandardy. Bez zistenia, overenia a zohľadnenia príjmov a výdavkov právny predchodca žalobcu nemohol objektívne posudzovať celkovú sociálno-ekonomickú situáciu žalovaného. Iba ich vzájomným porovnaním je totiž možné vyhodnotiť, či je spotrebiteľ dostatočne solventný a v budúcnosti (minimálne v období, na ktoré sa zmluva uzatvára) bude schopný plniť svoje záväzky.

65. Vychádzajúc z uvedeného, dospel súd k záveru, že z dôvodu, že žalobca nepreukázal, že by jeho právny predchodca náležite skúmal a vyhodnotil schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver v zmysle ustanovenia § 11 ods. 2 druhej vety zákona č. 129/2010 Z. z. v kontexte s ustanovením § 7 ods. 1 uvedeného zákona, považuje sa poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Konštatované zároveň (argumentum a maiori ad minus) znamená, že právny predchodca žalobcu nebol v zmysle § 11 ods. 2 prvej vety zákona č. 129/2010 Z. z. oprávnený vyžadovať od žalovaného ani jednorazové splatenie predmetného spotrebiteľského úveru. To znamená, že nemohlo dôjsť k účinnému zosplateniu úveru.

66. Len pre úplnosť súd poznamenáva, že vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci by k účinnému zosplateniu úveru nedošlo ani v prípade, ak by právny predchodca žalobcu takýmto oprávnením disponoval, respektíve toto v dôsledku porušenia ustanovením § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. vymedzenej povinnosti nestratil. Právny predchodca žalobcu totiž nielenže realizoval právo (na zosplatenie úveru), ktoré mu neprináležalo, ale navyše, pri jeho realizácii postupoval spôsobom rozporným so zákonom. Z listinného dôkazu Predžalobná upomienka z 3. októbra 2018 totiž vyplýva, že právny predchodca žalobcu sa rozhodol využiť právo na zosplatenie úveru pre nezaplatenie splátky splatnej v mesiaci august 2018, t.j. v zmysle Zmluvy splátky splatnej 20. augusta 2018. Z uvedeného je teda zrejmé, že splátkou, ktorá mala vyvolať zosplatenie, bola splátka splatná 20. augusta 2018. Právo na zosplatenie by pritom veriteľ bol mohol uplatniť až po uplynutí troch mesiacov a do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. To znamená, že v prípade omeškania so splátkou splatnou 20. augusta 2018 by veriteľ bol mohol uplatniť právo na zosplatenie úveru najskôr po 20. novembri 2018, a to do 20. decembra 2018. Právny predchodca žalobcu však tak urobil už 2. novembra 2018, ako to vyplýva z Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Pokiaľ by teda právny predchodca žalobcu bol disponoval oprávnením úver zosplatiť a toto právo zrealizoval už 2. novembra 2018, zosplatnil by úver predčasne, čím by porušil zákonné ustanovenie § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, a preto by k účinnému zosplateniu úveru tiež nebolo bývalo došlo.

67. V zmysle bodu III. Zmluvy bola doba trvania Zmluvy dojednaná ako neurčitá a termín konečnej splatnosti určený dňom zániku Zmluvy alebo dňom vyhlásenia okamžitej splatnosti. Vychádzajúc zo súdom konštatovanej neúčinnosti zosplatenia úveru, to potom znamená, že revolvingový úver

naďalej trvá, keďže žalobca súdu napriek výzve nepreukázal iný spôsob ukončenia zmluvného vzťahu. Podmienka splatnosti pohľadávky banky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, vyžadovaná § 92 ods. 8 zákona o bankách i § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. pre platné postúpenie takejto pohľadávky, teda nebola naplnená.

68. Z uvedeného dôvodu nie je potom ani následný právny úkon, t.j. samotné postúpenie pohľadávky, platným právnym úkonom, ale je neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka, dôsledkom čoho žalobca nemá aktívnu vecnú legitimáciu v konaní.

69. Vzhľadom na uvedené súd žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v konaní, spôsobeného neplatnosťou zosplatnenia úveru a z tohto dôvodu i neplatnosťou následného postúpenia pohľadávky, keďže pohľadáva, ktorá bola predmetom postúpenia, nebola podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. spôsobilá na postúpenie, zamietol.

70. K tomu sa žiada dodať, že žalobcovi nebolo možné priznať nárok ani len na sumu zodpovedajúcu tým splátkam, ktoré už boli splatné pred postúpením pohľadávky. Zo znenia § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. totiž vyplýva, že zákon vyžaduje pre platné postúpenie pohľadávky, aby pohľadávka ako celok bola po konečnom termíne splatnosti alebo sa stala splatnou pred konečným termínom splatnosti. Podstatným pre naplnenie tejto podmienky je teda skúmanie, kedy došlo alebo malo dôjsť k termínu konečnej splatnosti poskytnutého úveru ako celku, nielen jeho jednotlivých splátok.

71. Záverom súd považuje za dôležité uviesť, že je nepodstatné, že napriek vyššie uvedeným skutočnostiam o neplatnom postúpení pohľadávky z pôvodného žalobcu na terajšieho žalobcu bola súdom v priebehu konania pripustená zmena strany sporu na strane žalobcu uznesením č. k. 10Csp/82/2021-55 z 28. decembra 2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19. januára 2022, keďže inštitút zmeny strany sporu je procesným inštitútom, pri ktorom sa súd zaoberá splnením podmienok len podľa § 80 CSP, a teda rozhoduje na návrh oprávneného subjektu s tým, že musí byť preukázaný súhlas toho, kto má vstúpiť na miesto žalobcu, a že nastala skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv a povinností, o ktorých sa koná. Jedná sa teda o splnenie formálnych podmienok, pričom otázkou, či tvrdené právo alebo povinnosť, ktoré mali byť prevedené, skutočne existujú a skutočne prešli na iný subjekt, sa súd môže zaoberať len v rozhodnutí vo veci samej, a nie pri skúmaní procesného nástupníctva (podobne uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. júla 2018, sp. zn. 3 Obo 2/2018, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. júla 2018, sp. zn. 3 Obo 1/2018, prípadne uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. augusta 2018, sp. zn. 8 Cdo 28/2017).

72. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

73. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

74. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

75. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami CSP. Žalobca sa pôvodne domáhal zaplatenia sumy v celkovej výške 2 169,76 eur s príslušenstvom, pričom v priebehu konania vzal žalobu v časti o zaplatenie 433,03 eur s príslušenstvom späť, a to v časti o zaplatenie 200,00 eur s príslušenstvom z dôvodu čiastočnej úhrady žalovanej pohľadávky, realizovanej žalovaným po podaní žaloby, a v časti o zaplatenie sumy 233,03 eur (zodpovedajúcej poplatkom a sankčným úroku) s príslušenstvom bez výslovne uvedeného dôvodu v reakcii na výzvu súdu. To znamená, že zastavenie konania v časti o zaplatenie 200,00 eur s príslušenstvom zavinil z procesného hľadiska žalovaný, a preto bolo potrebné pričítať úspech v tejto časti konania žalobcovi. Úspech žalobcu v konaní tak predstavuje 9,22 % a úspech žalovaného zodpovedá 90,78 %. V konaní úspešnejší žalovaný má preto po odpočítaní úspechu žalobcu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 81,56 % proti žalobcovi, avšak vzhľadom na skutočnosť, že v tomto konaní mu doposiaľ žiadne trovy nevznikli, a zároveň si žiadne trovy konania ani neuplatnil, súd, postupujúc v súlade s princípom uvedeným v čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, nevyhradil rozhodnutie o výške trov konania samostatnému uzneseniu v zmysle § 262 ods. 2 CSP, ale priamo rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice - okolie (§ 362 ods. 1 CSP).

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).